

BEZGREŠNOJ

FRA SEBASTIAN DOLCI (SLADE)

Fra Josip Sopta

Sluga Božji fra Ivan Peran je negdje našao među rukopisima i ovaj epigram Fra Sebastijana Slade, znamenitog dubrovačkoga franjevca. On sam na prijepisu bilježi: „*Ove sam latinske stihove našao među rukopisima našega O. Sebastijana Dolci-a. Iako je izdano mnogo njegovih stvari, nije mi poznato, da je ovo igdje objelodanjeno.*“

Fra Ivan Peran je epigram dao prevesti fra Vladislavu Brusiću, vrlo zaslužnom povjesničaru naše provincije. O Vladislav uz prijevod objašnjava: „*Latinski original. Slade ispjevan je u klasičnom elegijskom distihu, pa je njegov ritam zadržan i u hrvatskom prijevodu. Samo je prevodilac, da bi stihovima dao malo više mekoće, u pentametrima upotrijebio i leoninski srok.*“

O Sladi je objavljeno niz radova. Pregled novije literature možete naći u mom radu.¹ Kritičko izdanje najpoznatijega Sladina djela „Fasti“ s nizom bilješki uredio je Pavao Knezović²

PRO FESTO IMMACULATAE CONCEPTIONIS

EPIGRAMMA

Haec est illa dies, qua primi criminis insone
Hos profert niveo Parthenos ore sonos.
Luna ego si dicor, tenebris non urgeor ullis;
Hortus at is tutus semper ab angue fuit.
Flos quoque sum Roseus, sed spinae nescius omnis;
Cedrus, at a nostro cortice nevus abest.
Fons vocor, at vitreis semper pellucidus undis;
Stella, sed a radiis est procul umbra meis.
Sum puteus tandem semper viventium aquarum,
Palmaque perpetuis obsit fruticibus,
Scilicet, aut nullam nescivi ob origine culpam,
Numinis aut summi non ego digna Parens.

ZA BLAGDAN NEOSKVRNJENOG ZAČEĆA

EPIGRAM

Usnama snježnima danas ovako Djevica zbori.
Ona, što ne pozna taj prvoga zločina vaj:
Mjesecom ako me zovu, tmina mi ne ote sjaja;
Ako li zovem se Vrt, zmija mi ne zada smrt.
Cvjetak sam ružinog grma, no trna ja ne poznam oštrog;
Cedar sam libanski ja, struk mi se ljepotom sja.
Izvorom jošte me zovu, al prozirnim protičem valom;
Zvezda sam, u čiji trak nigda ne zabasa mrak.
Zdenac sam napokon svježih vječito živućih voda;
Palma, al vitki mi stas mladica ovija pas.
Iskonskog jer da sam grijeha negda robinjom bila,
Višnji tad ne bi se Bog, dostojao majčinstva mog.

¹ JOZO SOPTA, „Znameniti dubrovački biograf, franjevac Sebastijan Slade Dolci (2.IV.1699. -1.VI.1777.).« Zbornik dubrovačkog primorja i otoka, Dubrovnik, 5 (1995): 295-313.

² Sebastijan SLADE, Fasti litterario-Ragusini – Dubrovačka književna kronika, preveo i bilješkom popratio: PAVAO KNEZOVIĆ // Povijesni prilozi, 24 (2003).